

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand m.v. (Betalning for varig hjemmehjælp og præcisering af kommunernes forpligtelse til at sørge for døgntilbud).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 2/10 91. Første behandling 10/10 91. Betænkning 16/6 92. Anden behandling 17/6 92. Tillægsbetænkning 17/6 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af Tom Behnke (FP) og Kirsten Jacobsen (FP).

Formanden:

Disse ændringsforslag er omtrykt den 19. juni og kan derfor kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Det har været noget besværligt at komme til at stille ændringsforslag til dette forslag.

For det første har vi bedt om teknisk bistand i Socialministeriet og fået oversendt svar på spørgsmål, som skulle indeholde den vejledning, folketingsudvalg normalt får fra ministerier, men i stedet gående ud på, at da forligspartierne havde lavet nogle ændringsforslag, var der ingen grund til at komme med nogen bistand.

Dernæst fik vi nogle forslag til ændringsforslag, der for at sige det mildt var de rene Anders And-forslag, som ville have gjort dette parlament totalt til grin, hvis man var kommet i den situation, at de var blevet vedtaget.

Til slut var Fremskridtspartiet i den situation, at vi måtte bede om nye forslag. Vi måtte oven i købet sige: Vi kan ikke bruge det, de laver i Socialministeriet. Vær venlig at sende det rundt om Justitsministeriet, inden det kommer tilbage.

Alligevel skal vi opleve, at vi får nogle ændringsforslag over, som selv efter at have været i Justitsministeriets Lovafdeling er forkerte. Det er grunden til, at formanden for et øjeblik siden måtte meddele Folketinget, at der forelå et omtryk. Det viser noget om det lovsjusk, dette lovforslag er udsat for. Når det kan ske på dette område, kan man spørge sig selv, hvor mange andre fejl der er i dette forslag, for det er en kendsgerning, at det kun har været realitetsbehandlet i to korte møder.

Fremskridtspartiet har været tvunget til at stille disse ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen, fordi man, på trods af hvad der er sædvane i udvalgene, ikke kunne vente på ændringsforslag, når Fremskridtspartiet ikke var med i forligskredsen. Tillægsbetænkningen skulle afgives, og så kunne oppositionen stille sine forslag uden for tillægsbetænkningen. Det er begrundelsen.

Ændringsforslagene går i deres korthed ud på tre ting, som skulle prøve at rette op på de værste skævheder, Fremskridtspartiet har kunnet finde på dette område.

Det ene er, at formuer, som ved lovgivning eller testamentariske bestemmelser er bundet således, at hverken kapital eller rente kan røres, ikke skal give anledning til, at man af den grund skal betale for hjemmehjælpen.

Det andet er, at folk ikke skal stilles forskelligt, uanset om de har investeret deres penge i et parcelhus eller de har valgt at bo i en lejlighed og have et sommerhus. Vi synes, det er en rimelig ligestilling, at man siger til pensionisterne: I må have én bolig, som ikke tæller med. Hvis I har valgt et sommerhus, er det o.k. for os. Har I valgt et helårshus, er det også o.k. for os, så længe formuegrænserne bliver overholdt.

Den tredje del af vores ændringsforslag er et forsøg på at lave en ligestilling med det, der gælder, når man tildeler pensionister boligydelse. Det er sådan, at hvis man som pensionist ægtepar bebør en 3-værelses-lejlighed, der ikke er for stor arealmæssigt, og reglerne for at få boligydelse i øvrigt er opfyldt, får man fuld boligydelse. Hvis den ene af ægtefællerne kommer på plejehjem eller dør, vil den, der bliver tilbage, fortsat kunne blive boende i lejligheden på samme betingelser som før. Man tvinger altså ikke 85-87-årige mennesker til at flytte ud af en lejlighed, de har boet i i 50 år,

[Kirsten Jacobsen]

fordi den ene part enten kommer på plejehjem eller dør.

Det gør man her. Her siger man simpelt hen til den efterlevende – det findes i svarene optrykt til tillægsbetænkningen – at hvis man har en bolig med en formueandel på 1 mio. kr. og man i øvrigt opfylder betingelserne, vil man ikke skulle betale for hjemmehjælp, når man er et ægtepar, men hvis samlivet ophører, fordi den ene kommer på plejehjem eller dør, bliver forholdet således, at selv med den rabatordning, man har vedtaget for folk med små indtægter, skal den efterboende betale på grundlag af en formueandel på 250.000 kr. Man stilles altså ringere. Man får ikke lov at bo på de samme betingelser, som når der tildeles sociale ydelser i form af boligydelse.

Det finder Fremskridtspartiet urimeligt. Vi mener, det er forkert, og vi håber meget på, at selv forligspartierne kan indse, at der ikke er politik i dette her. Det handler simpelt hen om at luge nogle tidsler ud af lovforslaget.

Jeg har fuld forståelse for, at man om natten i nogle forligsforhandlinger kan komme ud for at få vedtaget noget, der senere viser sig at være nogle problemer ved. Men jeg har ingen forståelse for, at man, på trods af at man bliver gjort opmærksom på problemerne i god tid, ikke vil gøre noget ved det, fordi man har et forlig.

Nu er forligspartierne oven i købet i den situation, at ændringsforslagene er stillet af Fremskridtspartiet uden for tillægsbetænkningen. Stemmer man imod dem, vil jeg bare sige til jer, at I så får en hed sommer, for så vil I få mange avisoverskrifter, hvor disse problemer vil blive synliggjort med enkeltpersoner og store billeder. Det må I så finde jer i. Men jeg synes, det er synd for pensionisterne, og jeg synes også, det er synd for lovgivningen, at man vedtager noget her, når man kender problemet på forhånd og der ikke er politik i det. Det er ren teknik.

Jeg vil anbefale Folketinget at stemme for de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, som, efter at de er blevet rettet her til morgen, er rigtige.

Formanden:

Jeg skal endnu en gang gøre opmærksom på, at man ikke må tale direkte til Tingets medlemmer hverken enkeltvis eller som helhed.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af Tom Behnke (FP) og Kirsten Jacobsen (FP)

forkastedes, idet 7 stemte for, 108 imod; 1 (Risgaard Knudsen (S)) stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 uden for tillægsbetænkningen af Tom Behnke (FP) og Kirsten Jacobsen (FP)

forkastedes, idet 7 stemte for, 106 imod; 1 (Risgaard Knudsen (S)) stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, det var sørgeligt at se alle de røde lamper, og jeg er overbevist om, at mange af dem, der trykkede på knapperne, havde meget stor lyst til at lade være. Det kan godt være, fru Pia Gjellerup ikke havde, men det ændrer ikke på, at jeg tror, mange egentlig havde lyst til at lade være. At hr. Risgaard Knudsen undlod at stemme, skal jeg takke for og kun beklage, at vi skal dele avis bagefter, hr. Risgaard Knudsen, men det må vi jo se om vi kan finde ud af (*Munterhed*).

Nu står vi imidlertid over for at skulle stemme endeligt om dette forslag. Jeg tror, det blev sandsynliggjort og i hvert fald fortalt, så det ikke kunne misforstås, hvilket sjuksarbejde der ligger til grund for det. Forslaget blev fremsat for 8 måneder siden, og realitetsbehandlingen er gået over hals og hoved. Men jeg synes, socialministeren og Socialministeriet havde en forpligtelse til, når man ikke kunne blive enige med sine forligspartier, at undersøge, om der var tekniske problemer i det forslag, man oprindeligt havde fremsat, så der var et bedre teknisk grundlag, når man skulle have disse nattemøder. Men det gjorde man ikke, man kom helt frem til dørene, før man overhovedet begyndte at snakke om det.

[Kirsten Jacobsen]

Den bebrejdelse vil jeg gerne rette til regeringen, som har ansvaret for, at de forslag, man fremsætter, også teknisk er i orden. Det var dette forslag ikke, og det forslag, der nu bliver vedtaget, er det heller ikke.

Jeg synes i det hele taget, at kvaliteten af den bistand, man som ikkeforligsparti har fået, er under al kritik. I går fremdrog Fremskridtspartiet et eksempel, som vi i vores kreativitet havde kunnet finde, på disse båndlagte midler. Dér gjorde man et stort nummer ud af udbetalingerne fra Grundejernens Investeringsfond osv., man har lavet et stort bilag om det, men Grundejernens Investeringsfond var jo bare et eksempel. Ændringsforslaget viste også, at det var helt generelt formuleret.

Så har man ladet ændringsforslagene kommentere, og de kommentarer – det var dem, ministeren stod og listede op i går – er først blevet oversendt til udvalget kl. 20.05 i aftes. Det er således, at man først her til morgen har kunnet se dem. I kommentarerne tilkendegiver man, at man også er bange for, hvilket omfang ændringsforslaget kunne få, fordi man tænkte på de retshandler, ægtefæller kunne indgå. Jeg minder bare Folketinget og frem for alt socialministeren og hendes embedsmænd om, at de retshandler, der kan indgå mellem ægtefæller, hvor et testamente er trådt i kraft, ikke er ret mange, for det forudsætter, at den ene er død.

Det viser igen kvaliteten af arbejdet. Det er jo ikke alle og enhver, der får hjemmehjælp. Man skal huske på, at man skal være visiteret til det, man skal opfylde nogle ganske bestemte krav, man skal have nogle behov, som man ikke kan klare selv på grund af alder eller psykiske eller fysiske handicap. Og så skal man ikke komme herindefra og sige, at så skal man betale for det.

Det næste, vi må forvente, er vel, at der kommer et forslag om, at man skal betale for at ligge på sygehuset. Jeg kunne godt tænke mig at spørge SF, om SF også ville stemme for, at de rige skal betale, eller at man skal betale for maden på sygehuset.

Dette forslag knæsetter et princip om, at når det gælder behandlingen af gamle, syge og handicappede, er alle ikke lige. Så er nogle mere lige end andre, for hvis man har bare en lille bitte smule, skal man slippe skillingerne selv, og man har kun en lille bitte smule, hvis man har sparet dem op selv, hvorimod de, der har

brugt rub og stub, kan sidde og grine ad de andre. Det er det, Folketinget stemmer om lige om lidt. Jeg synes, det er skandaløst, og jeg synes, det er særlig skandaløst, at de partier, som i sin tid kæmpede for den gratis hjemmehjælp, nu skifter kulør og gladelig hjælper regeringen med at få et forslag igennem, som har været hastebehandlet, og hvor det kan dokumenteres, at der er massevis af fejl og mangler.

Men forligspartierne vil i sommerens løb se problemerne synliggjort ikke af Fremskridtspartiet, inden de stemte, men af pressen, efter at de har stemt. Det bliver forligspartiernes problem, men jeg synes, det er synd for alle de gamle mennesker, dette her går ud over.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Af hensyn til Folketingstidende skal jeg blot for god ordens skyld oplyse, at jeg aldrig har delt avis med fru Kirsten Jacobsen, og det vil heller aldrig ske. (*Munterhed*).

Formanden:

Fru Kirsten Jacobsen har bedt om en kort bemærkning, men det er jo lovforslaget, vi drøfter. (*Munterhed*).

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 109 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP); 1 (Risgaard Knudsen (S)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om finansiering af behandling af narkomaner.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 12/11 91. Første behandling 28/11 91. Betænkning 10/6 92).